
V
B
3
D
C.R. BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS
kat. komp.
14633
III
9
P

IX

1. Sanguszki i Czarneckiego Informacya z odpowiedzią przeciwko nniemanemu Miastu Czerkassy, oraz Ofidom Lomorato i Białozor. – str. 38.

II. Konwent Jasnej Góry Częstochowskiej Zakonu S. Pawła contra Antoni Wybranowski, prob. i przeor i cały Konwent Kanoników Regul. Lateranenskich z Klobucka. – (jako dublet ad 15036 III 5: II 14 ale usunięto) Wrocław str. 73

3. Zwinogrodzkiej starościny Sołtykowej. Replika na odpowiedź Branickiego w sprawie Klucza Olchowieckiego uczyniona. – str. 20. K. alb. 6.

4. Wenceslawa Karer i Michała Szperle etc Wytłumaczenie sprawy, przeciwko Janowi Putz, kapitanowi i Franciszce z Braunerów tudzież Janowi Gantzowi i Janowi Janaszowi, jubilerowi. – K. alb. 12.

5. Ze strony Jana barona De Brea: Wykład sprawy – przeciwko Feliksowi br. De Mulfus (względem zapłat prowizyi od komornego nie zapłaconego na terminach). – str. 10.

6. Mémoire dans l'affaire du baron De Brea avec le baron De Mulfus. (po polsku i franc.) str. 13.

7. Stroiński Andrzej, Najjaśniejsza Delegacyo! (= prozba o Dekret Executionis na generale Soldenhoffie) K. alb. 3.

8. Julianny z Ropp. Status causae contra Joannem Henricum Fridericum à Brüzkken (sprawa spadkowa) K. alb 13.

9. Z strony Józefa Jerowskiego: Odpowiedź przeciwko Piotrowi Blankowi w sprawie o uznanie Blanka wspólnikiem Büchnera do zakupionej od Jer. prucnicy str 65 + summaryusz manifestów i pozwów w tej sprawie poczynionych. – str. 3.

10. Fransholda Reinh. z Foelkensahm, majora Przedłożenie sprawy przeciwko Maur. Jeremu Adamowi z Foelkensahm. – K. alb. 3.

11. Róży z Platerów Strutyńskiej, wdowy i innych Strutyńskiego sukcesorów Replika przeciwko Piechowskiemu, podkom. i Joannie z Korwskich małż. – str. XX.

12. (w tejże sprawie) Status causae. – alb. K. 6

13. Konstanty, Wenceslaw i Stefan Jałowieccy. Status causae. Pozwany Franciszek Michalski. Sprawa względem natury dóbr Lebiutynice. – K. alb. 4.

14. w tejże sprawie: Summarium Documentorum (po łacinie) – K. alb. 2.

15. Franc. Gedeona de Witten, brata jego Jana i siostry Elżbiety de Kosskul Stan sprawy przeciwko Piotrowi Księciu Kurlandzkiemu. – str. 14.

16 1/2 ~~Proces Wal. Szczawińskiego przeciw Wo... głowi (litograf)~~

16. Jana Henryka Fryd. De Brükken, ~~pro~~ Przełożenie sprawy przeciwko Julianny z Koppów Brüncken. (patrz 8.) - K. ulb. 17

17. Z strony Cedków, staroza konnych Prozba do General. Konfederacyi z tłomaczeniem interesu. (o uśmierzenie Exekucyi) - Str. 18.

18. Salomei z Brzozowskich Sołtykowej Stan sprawy przeciwko Fr. Xaw. Branickiemu, Franc. Wikt. z Woronieckich Jabłonowskiej i sukcessorom Jabłonowskiego: K. ulb.

19. Kazim. Młodeckiego: Stan sprawy kryminalnej - K. ulb. 2.

20. Thelesphorus Billewicz (uti Advocatus). Inclytum C. R. Judicium! (W sprawie Cecylii z Wałkanowskich i Filipa Lichockich.) - K. ulb. 6.

21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9.). Poród sprawy. - K. ulb. 10

22. Joanny z Kirowskich Piechowskiej i małż. Status causae contra Rosam de Plater Strutyńska (~~pocz...~~ patrz 11.) - K. ulb. 6.

23. Nestora Kaz. Sapiehy Manifest na zaskarżenia Sędziny z hrabiów Cetnerów Sapieżyny żony swej. 1785. - K. ulb. 4.

24. Franc. Xaw. Branickiego Odpowiedź na Stan sprawy Salomei z Brzo... Sołtykowej (patrz: 18.) - Str. 40

25. Replika z strony sukcessorów Załowieckich przeciw Franciszkowi Michalskiemu. (patrz

26. Rachunek do procesu 4.) - K. 2

Braunex

NAYJASNIEYSZA
DELEGACYO!

LUBO w Roku przeszłym przy zafundowaniu Juryzdykcyi Delegacyiney, miałem honor w Sprawie niżey wyrażoney, podać memoryał wyłuszczaiący moie pokrzywdzenie w tym, że Dekretu *Executionis* po przewiedzionym zupełnie na JW. Soldenhoffie Generale Majorze Woysk Koronnych Procesie, w Sądzie Prześ: Kommissyi Skarbu Koronnego zyskać niemogłem; gdy iednak ośledniey-sze okoliczności i dokumenta, iako też i Dekreta zdaią się usprawiedliwiać pierwiastkowe moie zażalenie, przeto odważam się powtórzyć proźbymoie na prawie ugruntowane.

JW. Soldenhoff zyskawszy w Sądzie Prześ: Kommissyi Skarbowey Koronney, na JW. Jędrzeju Tarle Kasztelanicu Lubelskim w Roku 1776. Dekret zapłacenia sobie Summy Czer: 5000. do wexlow winney, otrzymał w tymże Sądzie dwa Dekreta *Executionis* z przydaniem pomocy Woyskowey.

W Roku zaś 1782. d. 5. Lutego tenże JW. Soldenhoff tęż Summę z gotowym iuż na JW. Tarle przez siebie przewiedzionym procesem, i z prowizyami W. Mikołaiowi de Brening Pułkownikowi Woysk Koronnych, w Grodzie Chęcińskim ustąpił. W. de Brening Summy Czer: Zł: 5000 świeży *Jurisquaesitor* trzeci Dekret *Executionis* w Sądzie Kommissyi Skarbowey zyskał. W tym JW. Tarło zastaniaiąc się od Exekucyi Breningowskiey, podniosł *potioritatem* na całą substancyą swoię.

Urzędy Ziazdowe Dekretem Trybunalskim Lubelskim do rozsądzenia *Potioritatis Tarlovianae* wyznaczone, przysądziły W. de Brening rzeczoną Summę Czer: Zł: 5000. i na Dobrach Ożarowie JW. Tarła dziedzicznych w Woiewództwie Sandomierskim leżących ulokowały. Wyrok ten Sądu Ziazdowego, Dekret Trybunalski d. 26. Miesiąca Czerwca 1787. w Lublinie zapadły potwierdził.

Podobnież i ia Prawo miałem do JW. Sondenhoffa, iakie miał JW. Soldenhoff do JW. Tarła. JW. Tarło winien był do wexlów JW. Soldenhoffowi Summę Czer: Zł: 5000. à JW. Soldenhoff także do wexlow winien mi Czer: Zł: 2000. JW. Soldenhoff na JW. Tarle, á ja na JW. Soldenhoffie w iednymże Sądzie Kommissyi Skarbowey, na fundamencie wexlowego prawa przewiodłem procefs. JW. Tarło podniosł na swoię substancyą *potioritatem*. JW. Soldenhoff poddał pod Konkurs swóy maiątek.

W tak podobney, owszem w teyże samey, i z iednegoż zrzódła wynikaiącey sprawie, różne iednakowoż Prześ: Kommissya wydała Dekreta, iako następne wytłumaczenie każdego przeświadczy.

Gdy w R. 1782. zupełny w Sądzie Prześ: Kommissyi Skarbowey na JW. Solodenhoffie przewiodłem procefs, aby mi Summę Czer. Zł: 2000. do czterech wexlow osobnych, każdego na Czer: Zł: 500. wystawionego winną, w raz z prowiziami i unkosztami prawnemi zapłacił; podniosł JW. Soldenhoff za Reskryptem J. K. Mości Konkurs na Substancyą swoię. Dlaczego, niemogąc zyskać Dekretu *Executionis* w Kommissyi, przymuszony byłem pisać się do Konkursu Soldenhoffskiego.

Lecz JW. Soldenhoff uznawszy i słuszność, i pierwszeństwo długu moiego nad pretensye innych Wierzycielow swoich, do Konkursu zbiegaiących się, zapewnił mię listem z Miedzianey góry d. 5. Maja 1785. pisanym, że zupełną satysfakcyą mieć będę, skoro Summa Czer: Zł: 5000. na Tarłowszczyznie ulokowana zostanie.

A Tegoż

Tegoż dnia 5. Maja, ale rokiem późniey, to iest w 1786. W. de Brening dał mi asekuracyiny rewers na to, iż skoro wyżey rzeczoną Summę Czer: Zł: 5000. od JW. Soldenhoffa sobie ustąpioną z Dóbr Tarłowskich odzyszczę, natychmiast Czer: Zł: 2000. za JW. Soldenhoffa zapłaci.

Osnowa tego rewersu, w oryginale Prześ: Delacyi złożonego iest następuiąca. = " Niżey podpisany znam tym skryptem moim, który za autentyczny, mieć „ chcę, iż ja przeymuiąc dług Szlł: Andrzeia Strońskiego, do JW. Alexandra Sol- „ denhoffa Generała Majora Woysk Kor: Szwagra mego winny, do Summy, Czer: „ Zł: 2000. wynoszący, procesem w Kommissyi Skarbu Kor: ewinkowany, tegoż „ Szlł: Strońskiego assekuruię, iż onemuż pomienioną Summę Czer: Zł: 2000. „ zastępuiąc tegoż JW. Soldenhoffa Szwagra mego, i exekucyą procesu przez te- „ goż Szlł: Strońskiego na JW. Soldenhoffie otrzymanego wstrzymaiąc, z Summy „ u JW. Tarła mianey, skoro tylko proces *potioritatis* przez JW. Tarła podniesiony „ zakończę, żadnemi dobrodzieystwy prawa niezasłaniaiąc się, i bez żadney wy- „ mówki zapłacę. W przypadku zaś sprzeciwienia się wolne dochodzenie preten- „ syi o Czer: Zł: 2000. temuż Szlł: Strońskiemu, czyli do mnie, czyli do JW. Ge- „ nerała Soldenhoffa, podług iuż mianego i przewiedzionego procesu w Sądach „ Kommissyi Skarbu Koronnego onemuż zostawiam. Który to skrypt, iako z „ dobrey woli moiey, nastąpiony, tak on własną ręką podpisawszy, Aktami auten- „ tycznemi roborować przyrzekam. Dnia 5. Miesiąca Maja 1786. Mikołay Ba- „ ron de Brening Pułkownik m. p. „

Gdy więc dowiedziałem się, że Summa Czer: Zł: 5000. *vigore* Cessyi przez JW. Soldenhoffa na rzecz i Osobę W. de Brening Roku 1782. d. 5 Lutego w Grodzie Chęcińskim zeznaney Wu. de Brening nie tylko przez Dekret Sądu Ziazdowego, ale nawet i Trybunału Lubelskiego w Roku 1787. d. 26. Czerwca zapadły, *ex Potioritate Tarłoviana* przysądzona, i na Dobrach Ożarowie lokowaną została, niemogąc się doczekać od W. de Brening zapłacenia mi Summy Czer: Zł: 2000. na siebie do uiszczenia się za JW. Soldenhoffa przeiętey; pozwałem przeto W. de Brening do Sądu Prześ: Kommissyi Skarbowey, *in ordine* zyskania na nim Dekretu *Executionis* do Dóbr Ożarowa, które tak podług listu JW. Soldenhoffa, iako też i Rewersu W. de Brening wyżey cytowanych, podlegały Prawu Ewikcyi dla mnie, zapewnienie satysfakcyi na Summie Czer: Zł: 5000. *ex Potioritate Tarloviana* odzyskaney, maiącego.

W ośm dopiero tygodni po wydaniu odemnie W. de Brening na Dobrach Ożarowie kładzionego dnia 28. Xbris 1787. w Grodzie Sandomierskim, zeznanego pozwu w którym, na tymże dniu i Oblata skryptu W. de Brening mnie danego nastąpiła; W. de Brening całkowitą Summę Czer: Zł: 5000. pod datą 19. Februarij 1788. w Grodzie Warszawskim JW. Popielowi Kasztelanowi Sandomierskiemu na Dobrach Ożarowie ulokowaną, ustąpił.

Przymuszony więc byłem tegoż JW. Popiela do gotowey Sprawy z W. de Brening mianey przypozwać. JW. Popiel pozwał mię na wzaiem do Kommissyi Skarbowey w dwoiakiey propozycyi. *Pierwszey* nieuznania forum, *drugiey* wściągnienia kar za niesłuszne JW. Popiela przypozwanie.

Sąd Prześ: Kommissyi Skarbowey przychyliwszy się do żądania JW. Popiela, takowy uciążliwy d. 29. Maja 1788. wydał wyrok. *Ponieważ sprawa teraźnieysza Szlł: Strońskiego z W. de Brening Pułkownikiem Woysk Koronnych, i JW. Kasztelanem Sandomierskim zachodząca, od Sprawy z W. Soldenhoffem w Sądzie swym popieraney iest oddzielną, i w liczbie rodzaiu Spraw Sądowi nienieyszemu przepisanego niezawiera się; przeto Sąd Sprawę nienieyszą niepodlegać Sądowi nienieyszemu uznaie.*

Obedwie te przyczyny w Dekrecie przywiedzione, zdaią się bydź nie gruntowne: Z wyżey albowiem cytowanych odemnie dokumentow okazuie się, 1mo. Ze Sprawa moia z W. de Brening i JW. Popielem miana, nie iest oddzielną od sprawy przezemnie, przeciwko JW. Soldenhoffowi w Sądzie Kommissyi Skarbowey popieraney. 2do. Ze taż sama moia sprawa, w liczbie rodzaiu Spraw Prześ: Kommissyi przepisanego zawiera się.

Co do pierwszego Punktu. Nic niemasz łatwieyszego, iako dowieść *nayprzód*, że moia z W. de Brening sprawa, iest taż sama, którą z JW. Soldenhoffem w Kommissyi

misfsyi Skarbowey miałem: *Powtòre* Ze JW. Popiel z iednegoż powodu, z iedneyże a nie różney przyczyny, w tęż samę wpływa Sprawę; Bo JW. Popiel niemiał, i niema inszego Prawa własności posiadania części Dóbr Ożarowa *in potioritate* JW. Soldenhoffowi i Breningowi przysądzonych, tylko to, które JW. Soldenhoff pierwiastkowy, a W. de Brening nabywszczy właściciel mieć mogli. Te dwa wnioski przekonaią Nayiaśnieyszą Delegacyą, o uciążliwości Dekretu Prześwietney Kommisfsyi.

A naprzód z rewersu W. Breninga mnie danego okazuie się. Ze W. de Brening stał się istotnym moim dłużnikiem, gdy zastępuiąc Szwagra swego dług, zaręczył mi za niego zapłacić Czer: Zł: 2000. Którey bespieczeństwo bez naymnieyszey excepcyi na Summie Tarłowskiey przez siebie od JW. Soldenhoffa nabytey, zapewnił.

Konstytucya 1775. o wexlach w §. I. N. 4. wytłumaczywszy termina wexlowe, że *Trassant* iest to wystawiciel, *Trassat* iest akceptantem Wexlu ukazicielowi służącego; natychmiast w §. II. tit: o Protestach No. 9. wyraźnie tak mówi. Kiedy Trassat raz akceptuie Wexel, iuż się więcey cofać niemoże, choć by się dowiedział po akceptacyi, że Trassant jego zbankretował. Powyżey zaś toż Prawo rzekło, iż gdyby albo *Trassat* nie akceptował *Trassanta* wexel, albo sam zbankretował, wolno zawsze właścicielowi Wexlu powrócić do oryginalnego *Trassanta* czyli wystawiciela wexlu Więc podług opisu wyraźnego tego Prawa *Trassant* i *Trassat* iednego znaczą dłużnika, ponieważ obydwa równymże Prawem obowiązani są do uiszczenia się Właścicielowi wexlu.

JW. Soldenhoff był i Trassantem i Trassatem swoich czterech wexlow, na osobę moię wystawionych dotąd, póki W. de Brening niestał się Trassatem obowiązuiącym się zapłacić za Trassanta dług mnie winny. Lecz skoro W. de Brening iuż Trassata obowiązek, nie przed poinieśionym przez IW. Soldenhoffa konkursem, ale w czasie agituiącey się Konkursowey jego sprawy; nie przed Dekretami i procesem przezemnie na IW. Soldenhoffie, w Sądzie Prześ: Kommisfsyi Skarbowey przewiedzionym, ale po Dekretach i zakończonym procesie, na siebie pod rygorem Konstytucyi 1768 o dobrowolnych obligach uchwaloney przeiął, przeto przyznał mi też moc dochodzenia u niego moiey własności na fundamencie prawa, iakie miałem i mogłem mieć do IW. Soldenhoffa. Iakoż W. de Brening stosownie do wyżey wzmiankowaney 1775. Konstytucyi wypisał się w te słowa. *Ze zastępuiąc i exekucyą procesu na JW. Soldenhoffie przewiedzionego wstrzymuiąc, wolne dochodzenie pretensyi o Czer: Zł: 2000. temuż Szll: Strońskiemu czyli do mnie, czyli do JW. Generała Soldenhoffa podług iuż mianego, i przewiedzionego procesu w Sądach Kommisfsyi Skarbu Koronnego onemuż zostawiam.*

Ieżeli zaś iescze i te dowody z Prawa i Dokumentow przywiedzione, nikogo nieprzekonywaią; że iednymże było obydwóch interessem, zaspokoić mię w Summie Czer: Zł: 2000: *W*łasne przecież IW. Soldenhoffa i Breninga zaświadczenia każdego łatwo przeświadczą. IW. Soldenhoff w liście swoim z Miedzianey Góry d. 5. Maja 1785. pisanym; W. zaś de Brening przez rewers obligacyiny tegoż dnia 5 Maja 1786. mnie dany, na iednymże fundusz *ex Potioritate Tarloviana* odzyskać m ianym, mnie zabespieczyli. Y że iednegoż wspólnego, à nie oddzielnych Dłużników znaczyli, dali dowod w tym, że W. de Brening przeiął na siebie tylko Summę Kapitalną Czer: Zł: 2000. do zapłacenia mnie winną, á IW. Soldenhoff od teyże Summy prowizye zaległe Dekretami Kommisfsyi przysądzone, wraz z unkosztami prawnemi osobną Kartą na tymże dniu 5. Maja 1786. Roku daną, zapłacić obowiązał się.

Naostatek gdy ani IW. Soldenhoff o bezprawność swoiey Cessyi w Grodzie Chęcińskim 1782. d. 5. Lutego, Wu. de Brening na Summę Czer: Zł: 5000. z Tarłowszczyzny odzyskać mianą, zeznaney; ani W. de Brening o nieważność swoiego rewersu obligacyinego na Czer: Zł: 2000. z ubespieczeniem Ewikcyi na teyże Summie Tarłowskiey mnie danego, naymnieyszego, do tych czas niezanieśli Manifestu; owszem iedenże reprezentuiąc Aktorat, wspólnie się *in Potioritate Tarloviana* pisali, i Dekret Trybunalski Lubelski d. 26. Czerwca 1787. zapadły, mocą Cessyi przez IW. Soldenhoffa, na rzecz W. de Brening uczynioney, iako ani przez IW.

 Solden-

Soldenhoffa, ani przez IW. Tarła zaſkarżoney, ſummę Czer: Zł: 5000. Wu. de Brening na Dobrach Tarłowſkich Ożarowie przyſądził, przeto żadna niepozoſtaie wątpliwość, iż Sprawa moia z W. de Brening w Sądzie Kommiſsyi Skarbowey miana, nie ieſt oddzielna od Sprawy przezemnie przeciwko IW. Soldenhoffowi popieraney.

Sentencya Dekretu Trybunalſkiego, ieſt takowa. *Quo adeſt distinctam Cathegoriam J. M. Tarło, contra MM. Alexandrum Baronem de Soldenhoff Generalem Majorem & Nicolaum itidem Baronem de Brening Colonellum Exercituim Regni promotam ... interveniente ceſsione de præfata Summa 5000. Czer: Zl: ex ſcriptis Cambialibus, & aliis provenientem per M. Sondenhoff Generalem Majorem in Exercitu Regni in rem, & perſonam M. Nicolai de Brening d. 5. Februarii Anno 1782. in Caſtro Chencinensi recognita, Decretum Executionis pro parte ejusdem Jurisquæ ſitoris in Eodem Judicio Commiſsionis Theſauri Regni Varſaviæ d. 25. 7bris 1784. Anno emanaſse ... Proinde dictam 5000. Aur: Hung: Summam, M. de Bruning ſuper Bonis Ożarowo Tarlovianis adjudicat.*

Tak iaſnemi dowodami okazawſzy, że IW. Soldenhoff, i W. de Brening ſą to wſpólni moi dłużnicy, łatwiey ieſzcze okazać, że IW. Popiel w tęż ſamę moię z niemi mianą, wpływa Sprawę.

Zapytawſzy ſię IW. Popiela, od kogo ma Cefsyą na ſummę Czer: Zł: 5000? muſi odpowiedzieć (bo tak Tranzakcya świadczy) że od *W.* Breninga; któż *W.* de Brening przyznał własność tey ſummy? *IW.* Soldenhoff a *IW.* Soldenhoff jakie miał prawo do *IW.* Tarła? o to dług proſty rzetelnie mu winny, proceſsem w Kommiſsyi Skarbowey ewinkowany: — Więc i *W.* de Brening, i IW. Popiel niemaią inſzego Prawa dopominania ſię z Dóbr Ożarowa ſummy Czer: Zł: 5000. tylko to ſamo, które miał *IW.* Soldenhoff pierwiaſtkowy Tarłowſki wierzyciel.

Iuż tedy związek ſprawy moiey z *IW.* Soldenhoffem z *W.* de Brening, i z IW. Popielem mianey, ieſt oczewiſty. IW. Soldenhoff pierwiaſtkowym moim był dłużnikiem, *W.* de Brening przeiął na ſiebie zapłacenie długu za *IW.* Soldenhoffa, *IW.* zaś Popiel nabył tę ſummę od *W.* de Brening, którey ani *IW.* Soldenhoff, ani *W.* de Brening, nie byli iuż w całkowitości właścicielami. Niemógł bowiem *W.* de Brening ani prawnie, ani ſprawiedliwie na całkowitą ſummę Czer: Zł: 5000. *IW.* Popielowi uczynić Cefsyą, bo z tey ſummy należało odtrącić dług móy Czer: Zł: 1000. za *IW.* Soldenhoffa do zapłacenia zaręczony. Podobnież niemógł *IW.* Popiel na całę ſummę Czer: Zł: 5000. od *W.* de Brening nabywać przekazania; Bo wiedział, i powinien był wiedzieć, że ja d. 28. Xbris 1787. i Kartę obligacyiną *W.* de Brening do oblaty podałem, i relacyą pozwu na Dobrach Ożarowie *W.* de Brening pod tymże Aktem w Grodzie Sandomierſkim zeznaną miałem, iako świadczy Extrakt w Nayiaśnieyſzey Delegacyi złożony. Dopiero w ośm tygodni późniey, to ieſt dnia 19. Februaryi 1788. *IW.* Popiel nabył Ceſsyi od *W.* de Brening.

Niechże ſię teraz *IW.* Popiel iak chce, i może tłómaczy, że on nienależy do ſprawy *Wu.* de Brening przezemnie intentowaney; przecież niepowie nic, co by ſię z Prawem zgodzić mogło: Ieżeliby rzekł, iż *W.* de Brening utaił przed nim dług móy, oſkarżyłby ſam ſiebie przed publicznością, o grubą nieoſtróżność i nieprzezorność, że niewiedząc o pewności, nabywał tego, czego przekaziciel nie był właścicielem. Ieżeliby zaś powiedział, iż miał zupełną o wſzyſtkim wiadomość, więc niſzczyłby tym ſamym moc Ceſsyi przez *W.* de Brening na osobę ſwoię uczynioney: bo każda tranzakcya *in præjudicium tertij* zawarta, *ipſo jure* ieſt nieważna.

Ale *IW.* Popiel o pierwiaſtkowym moim długu do Dóbr Ożarowa ściągaiącym ſię nie tylko od *WW.* Łączkowſkich Plenipotenta i Kommiſsarza ſwoich, ale i od demnie ſamego przy okazaniu dokumentow jemu oſobiście kommunikowanych, wczeſną i zupełną odebrał wiadomość. Iuż więc ani cień wątpliwości pozoſtać może, że *IW.* Popiel w tęż ſamę moię z *W.* de Brening mianą wpływa ſprawę: chybaby przeiſtoczyć potrzeba ſłońce na ciemność, fałſz na prawdę, Prawo na obłudę, ſprawiedliwość na nikczemność.

Co do drugiego Punktu w Dekrecie wyrażonego, iakoby ta ſprawa nie była w Regeſtrze rodzaiu ſpraw Prześ: Kommiſsyi do ſądzenia przepiſanych umieſzczona, więceyby odpowiedzieć nienależało, tylko, że ta ſprawa wypływa z wexlow pierwiaſtko

wiaſtkowego moiego dłużnika *IW. S*oldenhoffa. Dla iaśnieyſzego iednakowoż uciążliwości okazania, następuiące przywieść należy dowody.

Gdy *IW. S*oldenhoff na *IW.* Tarle, á ja na *IW.* Soldenhoffie w ſądach Prześ: Kommiſsyi Skarbowey przewodziłem proceſs, nikt niewnoſił, że te ſprawy nienależą do Kommiſsyi *S*karbowey; Bo wyraźnie Prawo *1775. titulo.* Iakie ſprawy w Kommiſsyach *S*karbowych ſądzone bydź maią. Nro 4. wymienia „ O wexle wſzelkie bez excepcyi Oſob i ſtanu. „

Lecz gdym ja *W.* de Brening zaręczyciela, czyli terminami wexlowemi mówiąc *Traſsata* o ſatysfakcyą ſummy Czer: *Zł: 2000.* za *IW. S*oldenhoffa *Traſsanta* do zapłacenia przeiętey zapozwał: w ten czas Prześ: Kommiſsya rzekła, że te ſprawy ſą oddzielne, żadnego między ſobą związku niemaiące, w Regeſtrze rodzaiu ſpraw do ſądzenia przepiſanych nieumieſzczone.

Iużem wyżey cytował Prawo, że Traſsat i Traſsant iednego ſtanowią Dłużnika, pokazałem że *IW.* Popiel nabył od *W.* Breninga tę ſummę którey on niebył już w całkowitości właścicielem; iaſną więc ieſt prawdą, że iako te ſprawy nie ſą oddzielne od ſiebie, tak nie w inſzym ſądzie rozſądzone bydź powinny, tylko w Prześ: Kommiſsyi *S*karbowey: zwłaſzcza, że i W. de Brening w Karcie ſwoiey obligacyiney wyraźnie mówi, *iż w przypadku ſprzeciwienia ſię wolne dochodzenie pretenſyi Czer: Zł: 2000. temuż Szl: Strońſkiemu czyli do mnie, czyli do JW. Soldenhoffa podług iuż mianego, i przewiedzionego Proceſſu w Sądach Kommiſſyi Skarbu Koronnego onemuż zoſtawiam;* i IW. Popiel Kaſztelan *S*andomierſki daiąc na ſummę Czer: Zł: 1600. z ſummy Czer: Zł: 5000. reſztuiącą *W*u de Brening niedopłaconą, ſwóy obligacyiny rewers, wyraźnie *Forum ſobie Kommiſſyi Skarbowey* do odpowiedzi wyznaczył. Na które dowody zapatrzywſzy ſię Trybunał Lubelſki, lubo IW. Popiel wſzyſtkich Kredytorow Breningowſkich, á ſzczególnie i mnie o uchylenie pretenſyi moich zapozwał, przecież nieprzyzwoicie w ſądzie ſwym czynić IW. Popiela uznał = ſłowa ſą Dekretu Trybunalſkiego w Lublinie d. 15. Czerwca zapadłego: *Quoniam ſcripto manuali de data ejus Varſaviæ die 19. Menſis Februarij Annô elapſô 1788. per J. M. Paulum Popiel Caſtellanum Sandomirienſem ſuper ſummam 1600. Aureor. Hung: M. Brening datô, Forum Commiſſionis Theſauri Regni inſcriptum eſſe elicitur, . . . Proindè Judicium non ſubeſſe Foro cauſam præſentem declarat, ſed eandæm ad Judicia Commiſſionis Theſauri Regni judicandam remittit.*

Chociaż zaś tak iaſne miałem dowody, przecież Prześ: Kommiſsya, na memoryał móy pierwiaſtkowo do Nayiaśnieyſzey Delegacyi podany daiąc odpowiedź, wypiſała ſię przeciwko wſzelkiey oczewiſtości, że ani W. Brening, ani IW. Popiel niezapiſali i nieuznali *Forum competens S*ądu Kommiſsyi Skarbowey.

Z naypokornieyſzą więc do Nayiaśnieyſzey Delegacyi przychodzę prożbą po rezolucyą, do którego ſądu teraz po Dekret *Executionis* udać ſię mam; ieżeli do Trybunału? ten iuż nieuznał *Forum competens:* ieżeli do Kommiſsyi *S*karbowey? ta ſię łatwo przychyli do wnioſkow IW. Popiela w Trybunale czynionych, iż bym ja z innemi Kredytorami, do inſzey nie na Dobrach Ożarowie będącey, na których beſpieczeńſtwo ſummy Czerwonych Złotych 2000. mam zapiſane, Breningowſkiey ſubſtancyi był odeſłany.

Oycowſka J. K. Mości Pana Mego Miłościwego nad wiernemi ſwemi poddanemi pieczołowitość; Nayiaśnieyſzych Stanow Seymuiących w wymierzeniu każdemu ſprawiedliwości gorliwość, i Waſza Jaśnie Wielmożni Panowie wrodzona nad pokrzywdzonemi litość,

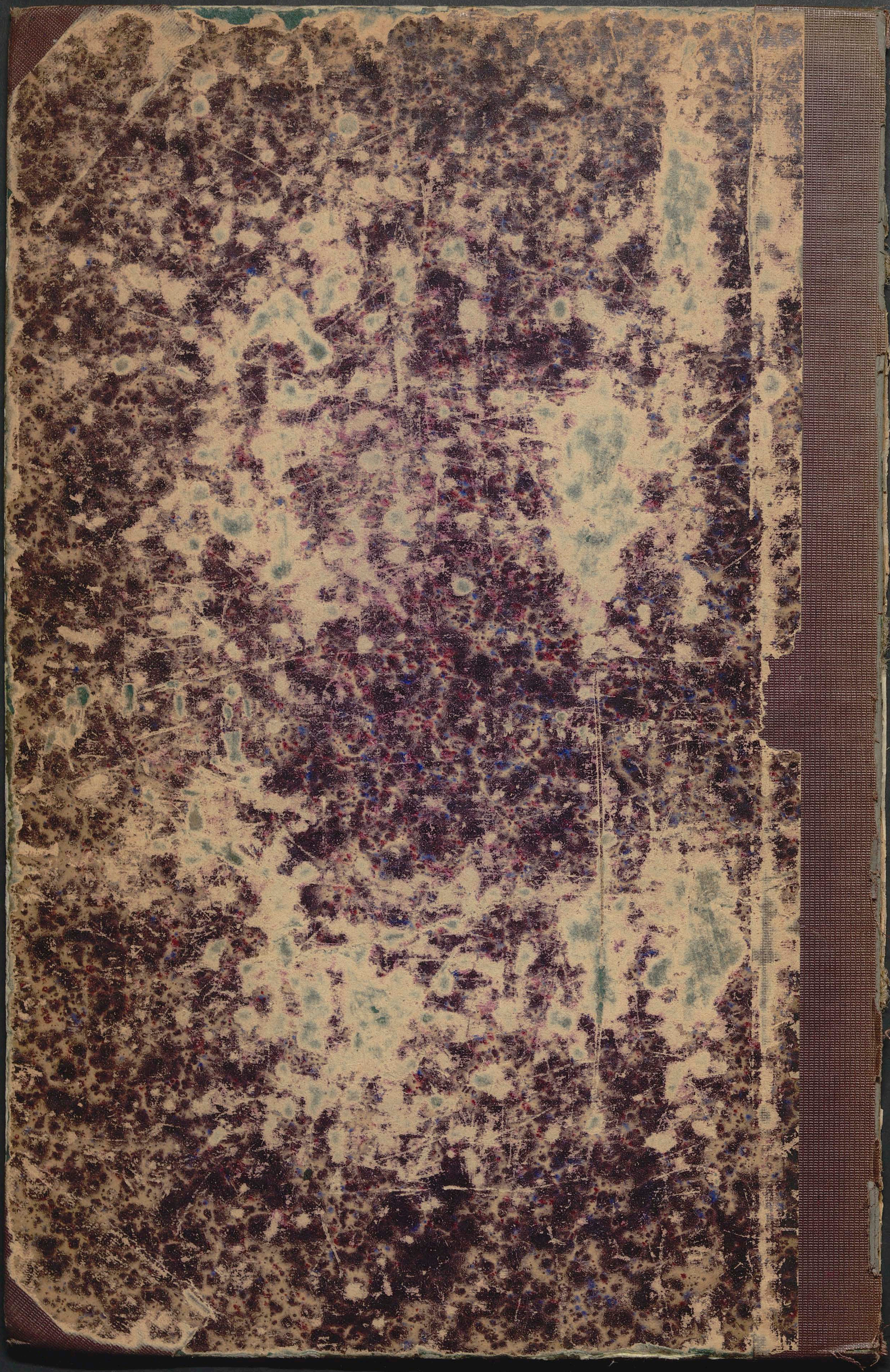
zape-

zapewniaią mię w nadziei iż łaſkawą odebrawſzy rezolucyą, otrę te gorzkie łzy z powiek moich, które niemożność oparcia ſię przemocy, na mnie codziennie do tych czas wyciſkała.

NAYIASNIEYSZYCH STANOW
Seymuiących

Wierny Poddany
Andrzey Strońſki
Kupiec i Obywatel M. S. W.

Procesa
wedtug dawnego
prawa polskiego
i
Plakaty.

~~VIII.~~
IX